

ство, което се простирало до три морета и на което положението между християнските държави било усилено, благодарение на приятелските отношения съ съседните господари на Гърците, Сърбите, Унгарите и Нѣмците.

Царуването на Калимана I-й (1241—1246) и на Михаила Асѣня (1246—1257) Асѣнкови синове отъ двѣ жени, не е било нищо друго, освѣнъ цѣлъ редъ подклаждани най-вече по вънкашни влияния, дворски и роднински интриги, сътнината на която било убиването на Мих. Асѣня при гр. Търново и въскачването на Ив. Асѣнковий братъ Калимана II-й прѣзъ 1257 год. Съ убиването и на Калимана, прѣзъ същата година, Асѣнската династия по мъжка линия изчезнала.

Въ това врѣме, Търновските боляре свикали на събрание по-знатните първенци отъ тогавашна България. Това, единъ видъ Велико Народно Събрание, състояще се и отъ духовни и отъ мирски лица рѣшило: да завземе опразднения прѣстолъ Константинъ Тихо, по родъ отъ държавната сърбска челядь на Нѣманичитѣ. Извършено това, Тихо билъ ожененъ за внучката на Асѣня II-й Ирина и нареченъ Константинъ Асѣнъ III-й. Този новъ царъ отъ начало твърдѣ се трудилъ да влада добръ, ала по-сетнѣ го сполѣтъла тѣжка болѣстъ, та въ страната се загнѣздила двойна злина: козинитѣ на грѣквинята царица Мария, съ нейнитѣ спорове съ боляритѣ и съ търновци, и, заедно съ това, походитѣ на Татаритѣ отъ южна Руссия. Тогавъ въ страната се явилъ единъ самозванецъ, планински пастиръ, който спечелилъ много привърженици и бързо се прославилъ съ нѣколко малки побѣди надъ Татаретѣ нападатели. Тоговъ планински юнака на присмѣхъ наричали Бърдоква, по грѣцки *Лаханасъ*, по истинското негово име, както се вижда отъ едно съврѣменно българско извѣстие, било *Ивайло*. Константинъ Асѣнъ като изгубилъ токурѣчи всичкитѣ свои привърженици, при своята слабостъ излѣзълъ срѣщо самозванеца на полето, но билъ разбитъ и погубенъ въ колата си на бойното поле, прѣзъ 1277 год. Побѣдителтъ Ивайло захваналъ да прѣвзема и градове и градища. Царица Мария още се държала въ Търново. Византийцитѣ понекали да се възползуватъ отъ тая благоприятна минута, за да спечелихтъ надмощие въ България. Съ надѣжда че лесно щѣтъ надви самозванеца Ивайла и че Търновци